

TIL SÖLU VEGNA FLYTING

Tveir neonljóskassar v/ rørum, 500 kr. stk. Topazgul porselels hill til baðiverils. Tvey ruskstativ, 400 kr. stk. Primus, 50 kr. Tvær petroleumlampur, 150 kr. Tlf. 11686

TIL SÖLU VEGNA FLYTING

Komplett, myrkt testell til 12 pers., 300 kr. Tlf. 11686

YNSKIST

Eigur nakar eitt Husmor veidgja, 88,5 cm høgt, 108,5 cm breitt at selja mæ so ring Tlf. 12359

YNSKIST

Hevur nakar eina úthurð til selu, so ring Tlf. 12359

TIL SÖLU

Tveir termorútar á 100x 200 cm, biliga til selu. Vælegnaðir til t.d. terassu. Tlf. 19169, eftir kl. 18

YNSKIST

Brusukabina ynskist biliga til keyps. Tlf. 12985

MÁLNINGUR

av Sigmundi Petersen til selu. Motiv: Fuglafjørður. Stødd: 70x45. Tlf. 16064

LUNDAR

til selu. Tlf. 61452

YNSKIST

Hevur nakar ein brúktan radiator, 80-100 cm, i góðum standi til selu, so ring Tlf. 16396

BROTFLÍSAR

Eigur nakar uml. 2 kvm. av brotflísum (til tun) at selja okkum? Tlf. 11210

20 ÁRA VEITSLAN Í TÓRSBYRGI

verður 20. juli. Ert tú fyrrverandi Tórsbúgv og ættlar tær við, so ring tlf. 15298, 11399, 19111 ella 10423

YNSKIST

Góð, brúkt silatráða við spæli ynskist biliga til keyps. Tlf. 57864

TIL SÖLU

Nakrar Granger Aluman takplátur biliga til selu. Tlf. 10352

PARABOLKORT

Trænger dit D2Mac-parabolkort til en opdatering? Så læg kortet sammen med en 50 kroneseddel i en kuvert og send det til os. Vi opdaterer kortet og sender det tilbage samme dag.

MULTI-CARD

BOX 58
5683 HAARBY

Føroyski mentanar-dagurin í Ishøj Havn

– ein røð av minniríkum hendingum ein ljósan og hugnaligan jóansøkuaftan

»Nei« og »áh« og »hygg har« og onnur slik orð hoyrdu: frá mannamúgvuni, ið var stódd nærhendis »Neystinum«, tá fyrrverkið brast á uppi yvir Køge Bugt kl. 23.30. Tað var ein háttarligur endi á einum væl-eydnaðum føroyskum mentanardeg.

Dagurin byrjaði longu kl. 11.00, har Bergur Jacobsen helt gudstænastu í tjaldirn-á samkomuhúsinum. Eini 70 fólk luttóku, og fingi tey ta gleði at hoyra Hera Eysturlíð spæla sína egnu komposition: Variationir yvir Kingolagið »Sjunge vi af hjertens grund« – tað var eitt vakurt postludium.

Aftan á var høvi at fáa sær ein kaffiunn, meðan biðað varð, ið framsýningin »Ung føroysk list« var upplatin í felagshúsinum »Neystið«. Ingálvur av Reyni var staddur á staðnum, og tá hann var spurður um, hvat honum dámdi, svaraði hann: »HETTA er tað unga ættarlíðið av føroyskum listafólki«. Martin Fjallstein setti sýningina og Kári P. spældi og sang nøkur fá hugnalig lög. Heidi Poulsen hevði hegnisliga hongt biðluni upp.

Fyrrapartin var heldur kølið, men seinnapartin kagaði sólin fram og tað gjørdist lýggiari. Nógv fólk komu, so sum frá leið var tjaldir og økið rundan um á tremur. Í tjaldirum byrjaði søla av mati og drekkja. Har var smurt breyð við føroyskum og donskum viðskera, kaffi, sodavatn og øl – FØROYA BJÓR var sera væl umtøkt.

Fyrst maður á palli var Kári P., ið sang og spældi ein góðan tíma og varð hann ógvuliga væl fagnaður.

Michel Nielsen var frásøgumaður og við óføra málhegni sínum megnaði hann sjáldsama væl at binda tey ymsu tiltøkini saman til eina heild. Men tónleikurin hevði neyvan riggað so væl, hevði Johannes Steingrund ikki dugað so óføra væl at handfara »mixarapultin«. Saman um tikið gekk alt væl í hond – øll tey mongu sjálvboðnu hjálparfólkini útinttu eitt megnarverk.

Tá Kári P. var farin av palli, komu Sunleif Rasmussen, Joanna Johansen og Annika Johannesen. Ahoyrararnir í fullsetta tjaldirum fingi eina ógloymandi løtu, har tey hoyrdu Anniku lesa upp, Joannu synga og egna tónleik Sunleifs. Tær báðar framfórdu úrváldar søgur og yrkingar hjá William Heinesen til hansara fylgi-

spæl.

Síðani kom Annika Hoydal við undirspælará sínum Lars Trier. Michel Nielsen helt fyrri: Vit kenna øll Anniku Hoydal og Lars Trier, og so sungu og spældu tey nógv av teirra vælkenda leiktílfari.

»Danmark gav verðini H. C. Andersen, Føroyar góvu verðini tann føroyska dansin og kvæðini«. Sóleidis tók Michel Nielsen til, tá limir úr føroysku feløgnum í Hvidovre og Ballerup, øll í búna, slerdu ring á úttan dura dansigólvi. Júst tá skein sólin frá klárum himli og gjørdi sitt til at fríðka um ta vøkru sjónina. Tey syndu vanligan dans og nøkur dansispøl og boðu so áskoðarunum uppi, og nógv vóru tey, sum nýttu høvið at fara upp á gólvi, og dansurin gekk lýstliga eina góða løtu.

Beint eftir kom nakað heilt annað – tónleikur fyrri tað yngra ættarlíðið. »Millum Frændir og Eyðun Nolsøe« komu á pallin og spældu teirra væl kendu og væl umtøktu lög.

So var aftur úttandura hending, Marianne Clausen stjórnaði føroyska kórnum, »Húsakórnið«, ið sang bæði vakurt og hugtakandi – serliga »Onki er sum summarmkvöld við strendur« hóksaði sera væl til umhvarvið.

Neyvan vóru seinastu tónarnir av »Hevjið í homrum« tagnaðir og sólin sett, tá eitt 6-mannafar og trý 5-mannafar komu fram við havnarmunnunum til »Neystið«. Í einum av bátunum sat Jóanes Erik Kølum og spældi so hugnaligt uppá harmoniku. Fólk í túsundatali frá Ishøj kommunu og aðrastaðni frá trunkaðust nú saman fram við sjónum og sóu hesa yndisligu, romantisku og sjáldsomu sjón: fyra føroyskir bátar við tendraðum kyndlum á árunum komu siglandi yvir ímóti »báloygni« mitt úti á tí spegilsblanka sjónum. Tað var grunnt rúdan um »oyinna«, so róðrarfólkið, kvinnur og menn, vassaðu yvir til bálið við kyndlum í hond, slerdu ring um bálið, tendraðu tað og dansaðu og kvóðu rundan um tað. Enn ein vøkur sjón.

Ólavur á Heygum helt nú bálrøðu og talaði um úrslit, ið bert kunnu røkast við samstarvi í sátt og semju, og gav sum dømi Strandparken, Arken, Neystið og føroyska mentanardagin í Ishøj.

Meðan biðað varð eftir fyrrverkinum, treiv Húsakórnið í aftur at synga – nú sum forsangarar fyri felags-

sangi. Har varð sungið so hjartaliga bæði á føroyskum og donskum.

Og so byrjaði fyrrverkið fram við Køge Bugt. Allar kommunurnar fram við strondini luttóku – og tað var av sonnum einastandandi at uppliva.

Nú vóru stundir at fara til hús. Stillsliga varð farið av stað, til gongu, á súkklu, í bili ella í hyrrovogni.

Sanniliga var føroyski mentanardagurin ein megnardagur, har víst fram varð ein partur av tí, Føroyar og føroyingar kunnu bjóða útheiminum burtursæð frá røðri, dansi og kvøðing, nevniliga eina røð av gávuríkum yrkislistafólki á høgum stigi.

Til stuttleika kann nevast, at nógvir danir keyptu sær ein bita við skerpijotti, og dámdi teimum flestu henda viðskera sera væl. Læran av hesum kann vera at goyma hetta til okkum sjálvs og okkara kærur.

At enda er bert at takka øllum, ið gjørdi sitt til at fáa hetta tiltak í lag. Fyrst og fremst øllum teimum sjálvboðnu, Ishøj Roklub, Ishøj Lystfiskerforening, Føroyahúsinum, M.F.D., Neystinum við stuðli frá Kulturbý 96, Kulturförvaltingin í Ishøj Kommune við Klaus Helsøe á odda.

SÚKKLUR

* allar støddir
* nógv
sløg
& bert
tær
bestu

FIRMA
JOHN W. THOMSEN

Box 10 - 700 Klaksvík
Tlf. 55858 - Fax 57878

Hvat kann røra hjartastreingir...

Nú komið er eitt sindur út í juli mánaða er klumpurin í hálsinum farin at minka eitt sindur, so eg skundi mæ at festa nøkur orð á pappírið.

Tað var mikudagur, 26. juni, eg skuldi mín seinasta skúladag í skúla.

Tað var við sorgblíðni, eg kom í skúla.

Ein slíkan dag er tað sum siggi eg film rulla – tað eru meira enn 32 samfull ár – ikki dagar.

Varð eg spurð, um eg hevði valt øðrvísi, um eg slapp at velja aftur.

Tað hava verið strævin ár, men vælsignað góð ár, so slapp eg at valt, hevði eg valt tað sama.

Tá eg saman við Hallgerð Sivertsen kom á Føroya lærarskúla, var tað ikki úttan stríð.

Eg hevði verið til upptøkuroynd í øllum lærugreinum, tí realskúlaprógv var ov gamalt, men eg fekk einki at vita, um eg hevði staðið royndina. 22 ungfolk sluppu ikki inn.

Tey, sum boð høvdu fingið, byrjaðu í august, men Hallgerð og eg fingi eingi boð.

Eftir nýttuleyst at spyrja lærarskúlan, vendi eg mæ til skúlamálaráðið.

Tað varði ikki leingi, so komu boðini, tygum verða biðin at møta tá og tá.

Verri var við Hallgerð. Hon hoyrði til adventistasamkomuna – og vit gingu tá í skúla leygardag. So hon mátti stríðast uppaftur meir.

Orsök: Vit vóru giftar, og slíkt hevði eingin hoyrt fyrr – at koma við slíkum óvanum á Føroya lærarskúla.

Ja! Filmurin rullar og nógvar stuttligar lötur og hugnaligar minna meg á farna tíð.

Og so kom seinasta akt. Nú skalt tú leggja frá tær. Hvussu man tað fara at kennast?

Lat meg siga beinanveig, at hetta var ein so góður dagur. – Øll tey vøkru orð, ið vóru søgd, gjørdi at just hesin dagur verður ein tann besti og minningarríkasti í lívi mínum.

Av og á hevði eg hugsað, at hesin dagur fór at verða keðiligur og tungur.

Men tvørtur ímóti.

Eg fari at nýta høvið at takka øllum, sum eg havi areitt saman við í 60', 70', 80' og 90'unum. Eg goymi eitt kært minni um tykkum øll.

Takk til foreldur og næmingar fyrri gott samstarv.

Síðan vil eg takka fyrri allar gávurnar, fyrri røðurnar og fyrri blómur, bæði frá fyrrverandi og núverandi næmingum.

Myndin av skúlabýgningunum, sum góði vinur mín Ingolf hevur tekið, hitar mitt hjarta og gleðir meg ómetaliga nóg.

Somuleiðis gávurnar frá skúlanum og frá foreldrafelagnum Hoyrnini, eg takki so hjartaliga.

Eg vil eisini takka tykkum á Sosialinum fyrri stóra áhuga tykkara.

Ditlev Olsen, fyrrverandi stjórin, skrivaði so vakurt í Dimmalætting, tað takki eg so hjartaliga fyrri.

Eg byrjaði við at spyrja: Hvat kann røra hjartastreingir –

Alt hetta, eg her havi nevnt, kann røra hjartastreingir – ikki bert í tí løtuni, men framhaldandi, og satt at siga: Eg eri glað, nú eg leggi frá mær. Eg havi havi eitt vælsignað og gott lív á Skúlanum á Trøðni.

Eg ynski tykkum framhaldandi góða summarferiu.

Við heilsan,

Hanna